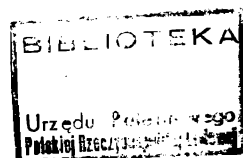

20 lutego 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY G03c 1/66

Nr 2995.

Willy Vobach
(Berlin, Niemcy).Kl. 57 b 10.
57b, 1/66**Sposób wyrobu jedno i wielobarwnych odbitek fotograficznych.**

Zgłoszono 24 lutego 1923 r.

Udzielono 24 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 16 marca 1922 r. (Niemcy).

Przedstawiony sposób dotyczy, tak zwanej, metody ssawkowej, przy której odpowiednio traktowana kopja negatywu zostaje zabarwiona farbą anilinową i poddana następnie ścisłemu zetknięciu z papierem żelatynowym. Po pewnym określonym czasie barwa z kopji przechodzi z wszelkimi stopniowaniami światła i cieni. Takim sposobem jest np. pinatypja zakładów farbiarskich w Höchst. Mianowicie z negatywu zostaje wykonany zwykły czarno-biały fotogram szklany, z którego zdejmuje się następnie kopja na płytkę szklaną powleczoną żelatyną i czułą na światło, dzięki zawartości chromianów. Płytkę zabarwia się anilinowymi barwami, które mają własność silnego barwienia niestężonej żelatyny, podczas gdy stężoną—barwią słabo albo

wcale. Zafarbowanie nie zmywa się, natomiast rozpływa się w żelatynie, dzięki czemu otrzymuje się ostre odbitki. Wadę tej metody stanowi to, że należy wykonać wpierw przezrocze, a z niego dopiero przygotować płytki do odbijania. Niemożliwym jest również otrzymywanie czystych odbitek, ponieważ stale się one nieco rozlewają pomimo energicznego utrwalania. Przy częstym użyciu płytki do odbijania stają się ciemniejsze i wtedy trudno jest je dopasować do odbitek, należy więc wtedy wytwarzać nowe płytki.

W przedstawionym sposobie stosuje się barwniki o tych samych własnościach, lecz przezrocze skopjowane z negatywu zostaje użyte, jako płytka do odbijania. W tym celu powleka się błony warstwą koloidu,

zawierającego nierozpuszczalne związki w stanie rozdrobnionym, które wytwarzają nie jednolitą warstwę, lecz przenikniętą niezliczoną ilością mikroskopijnych drobnych ziarek. Tym materiałem będzie, np. drobno sproszkowany węgiel, kreda szlamowana, smoły i t. d. Tym sposobem można nawet stężone koloidy, np. żelatynę, która bardzo słabo barwi się powyżej wspomnianymi barwnikami silniej kolorować, ponieważ barwniki, przenikają silniej w żelatynę, która wskutek dodanych substancyj stała się porowatą. Doświadczenia wykazały, że barwniki w zastosowaniu do czystej żelatyny rezultatu nie dają. Podobnie w zetknięciu z papierem żelatynowym wstępują wewnątrz i przenikają bez zarzutu.

Błonę powleczoną ziarnistą warstwą koloidu naczula się na światło zapomocą chromianów i zdejmuje się kopję z odwrotnej strony. Następnie wywołuje się je bez sto-

sowania ciepłej wody, jako odbitkę pigmentową i barwi. Otrzymane po wypłókanii odbitki są wyraźne i czyste.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania jedno i wielobarwnych fotograficznych papierowych odbitek, znamienny tem, że do warstwy koloidalnej, światłoczułej, dzięki zawartości chromianów, dodaje się nierozpuszczalne, rozdrobnione substancje, które powodują jej porowatość i zdolność w stanie trwałym na światło do przyjmowania barwników, jakich stężone koloidy inaczej nie przyjmują, przyczem w ten sposób przygotowane odbitki są trwałe na wilgoć, gdyż barwniki nie rozlewają się w wilgotnej żelatynie.

Willy Vobach.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.